

Opmandskendelse

i

faglig voldgift (FV2011.0010):

Malerforbundet i Danmark
(advokat Nicolai Westergaard)

mod

Danske Malermestre

for

E. Pihl & Søn A/S
(advokat Tine B. Skyum)

Voldgiftsretten

Voldgiftsretten er nedsat i medfør af Overenskomst mellem Danske Malermestre og Malerforbundet i Danmark. Malerforbundet i Danmark har som medlemmer af voldgiftsretten udpeget næstformand Rasmus Gunnarson og forbundssekretær Søren Kjærsgaard. Danske Malermestre har udpeget næstformand Thorvald Kjær Jensen og direktør Ole Draborg. Undertegnede landsdommer Mogens Kroman er af Arbejdsrettens formand udpeget som opmand.

Sagen har været forhandlet den 5. april 2011 i Malerforbundet i Danmark, Lersø Parkallé 109, 2100, København Ø.

Der er mellem parterne enighed om, at kendelsen kan afsiges uden fuldstændig sagsfremstilling og uden gengivelse af de afgivne forklaringer og advokaternes procedure.

Parternes påstande

Klagerens påstande:

1.

Den indklagede virksomhed tilpligtes at anerkende, at virksomhedens arbejdsplan af 19. november 2010 i strid med § 1, stk. 6, i den mellem Danske Malermestre og Malerforbundet i Danmark indgåede overenskomst, er fastlagt ensidigt af den indklagede virksomhed, og derfor er ugyldig.

2.

Den indklagede virksomhed tilpligtes at anerkende, at virksomhedens arbejdsplan af 19. november 2010 i strid med § 1, stk. 1, i den nævnte overenskomst omfatter arbejdsdage på mere end 8 timer og derfor også af denne grund er ugyldig.

Indklagede har påstået frifindelse.

Der er under forhandlingen afgivet forklaringer af Jørgen Guldbrandsen, TR og formand for malerklubben hos E. Pihl & Søn A/S, Carsten Niebuhr, forbundssekretær i Malerforbundet, Jørn Erik Nielsen, forbundsformand i Malerforbundet, Flemming Riis, næstformand i Danske Malermestre, Jan Mahler, divisionschef i E. Pihl & Søn A/S, Jens Rytgaard, malermester i E. Pihl & Søn A/S og Heinrich Søndengaard Nielsen, afdelingschef i Danske Malermestre.

Sagens omstændigheder

E. Pihl & Søn A/S meddelte den 3. juni 2010 faggrupperne maler – murer – tømrer og natursten en ny arbejdsplan. Forud herfor var arbejdstiderne i arbejdsplanen for malergruppen mandag-torsdag 7.00-15.00 (8 timer), fredag 7.00-14.30 (7½ time). Med spisepauser pr. uge på 2½ time var den effektive ugentlige arbejdstid 37 timer, og inkl. spisepauserne var den ugentlige arbejdstid 39½ timer.

Der var mellem parterne forhandlinger om den nye arbejdsplan, hvilket førte til to andre arbejdsplaner. Den sidste af 19. november 2010, som denne sag drejer sig om, havde følgende arbejdstider:

”Mandag –torsdag :

Opstart	6:30	
Pause, skur	8:30 – 8:45	Egen betaling.
Pause, arbejdssted	10:30 – 10:35	Pihl betaling.
Pause, skur	12:00 – 12:30	Egen betaling.
Fyraften	14:45	

Fredag :

Opstart	6:30	
Pause, skur	8:30 – 8:45	Egen betaling.
Pause, arbejdssted	10:30 – 10:35	Pihl betaling.
Pause, skur	12:00 – 12:30	Egen betaling.
Fyraften	14:15”	

Mandag-torsdag 6:30-14:45 er dagligt i alt 8,15 timer. Fredag 6:30-14:15 i alt 7,45 timer. Hele ugen inkl. pauser i alt 40,45 timer, og den effektive arbejdstid 36,35 timer.

Der blev mellem parterne i nærværende sag ikke opnået enighed om denne nye arbejdsplan. Indklagede har herefter varslet arbejdsplanen til ikrafttræden den 1. januar 2011, men har suspenderet ikrafttræden indtil nærværende faglige voldgift er afsluttet.

Regelgrundlaget

Overenskomstens § 1, Arbejdstiden:

”1. Den normale ugentlige arbejdstid er 37 timer, der fordeles på ugens første hverdage, således at ingen arbejdsdage er over 8 timer.

...

6. Spise- og hvilepauser skal aftales for den enkelte virksomhed under hensyntagen til den enkelte arbejdsplads.”

Overenskomstens § 1, stk. 1, var i overenskomsten 2000 – 2004 formuleret således:

”Den ordinære effektive arbejdstid er 37 timer pr. uge fordelt med 7½ time mandag, tirsdag, onsdag og torsdag og fredag 7 timer.”

Opmandens begrundelse og resultat

Da der ikke mellem de af parterne udpegede medlemmer af voldgiftsretten er enighed om eller flertal for en afgørelse, træffes denne af opmanden.

Klagerens påstand 1

Der er mellem parterne enighed om, at indklagedes forslag til nye arbejdstider i arbejdsplanen af 19. november 2010, herunder nye hvilepauser, har været forhandlet, og at der ikke blev opnået enighed om denne arbejdsplan, hvorefter indklagede fastsatte arbejdsplanen ensidigt.

Spørgsmålet er, om overenskomstens § 1, stk. 6, indebærer, at ændringer af de hidtil gældende spise- og hvilepauser forudsætter, at der mellem parterne indgås en aftale herom; eller om arbejdsgiveren, hvis der ikke efter forhandling kan opnås enighed og aftale, har ret til ensidigt at fastsætte dette.

Der foreligger ikke nogen oplysninger om, hvorledes parterne ved formuleringen af bestemmelsen i overenskomstens § 1, stk. 6, har forstået, at spise- og hvilepauser skal ”aftales” for den enkelte virksomhed under hensyntagen til den enkelte arbejdsplads. Som følge heraf må ordlyden i bestemmelsen anses for afgørende ved fortolkningen af bestemmelsen. Dette indebærer, at en ændring af eksisterende spise- og hvilepauser, således som overenskomstens § 1, stk. 6, er formuleret, kun kan ske ved en aftale parterne imellem.

På denne baggrund gives der klageren medhold i påstand 1.

Klagerens påstand 2

Spørgsmålet er, hvorledes formuleringen i overenskomstens § 1, stk. 1, ”således at ingen arbejdsdage er over 8 timer”, skal fortolkes. Såfremt arbejdsdage skal forstås som lig effektiv arbejdstid, er arbejdsplanen af 19. november 2010 ikke i strid med overenskomstens § 1, stk. 1. Hvis arbejdsdage derimod skal forstås som det tidsrum, hvor medarbejderne skal være til stede på arbejdspladsen, fra man møder, til man går hjem, og således omfatter både den effektive arbejdstid og pauserne, er ar-

bejdsplanen af 19. november 2010, hvor opstarten mandag-torsdag er 6:30 og fyraften er 14:45, i alt 8,15 timer, i strid med overenskomstens § 1, stk. 1.

Bestemmelsen i § 1, stk. 1, blev indført i overenskomsten i 2004. Der er ikke mellem parterne enighed om, hvorledes formuleringen ”således at ingen arbejdsdage er over 8 timer” skal fortolkes.

Formuleringen i § 1, stk. 1, hvorefter den normale ugentlige arbejdstid er 37 timer, sammenholdt med formuleringen i § 1, stk. 1, i overenskomsten 2000 -2004, hvorefter den ordinære effektive arbejdstid er 37 timer pr. uge, indebærer, at begrebet arbejdstid i den nugældende overenskomst må fortolkes som lig effektiv arbejdstid. Der kan herved også henvises til Mogens Hornslets Faglig Voldgift, Bind 1, s. 191, hvor det anføres, at den i overenskomsten angivne normale arbejdstid skal være effektiv arbejdstid.

På baggrund heraf må begrebet ”arbejdsdage” i overenskomstens § 1, stk. 1, antages ikke at være identisk med arbejdstid eller effektiv arbejdstid. ”Arbejdsdage” må derfor fortolkes som udtryk for tiden fra mødetidspunktet til det tidspunkt, inkl. pauserne, hvor den ansatte kan forlade arbejdspladsen, altså den maksimale daglige arbejdstid. Der henvises herved også til FVK af 08/02-00, hvor resultatet var, at arbejdstidsreglerne skulle forstås således, at tidsrummet fra chaufførens mødetidspunkt til gå hjemtidspunkt ikke måtte overstige 8 timer og 30 minutter. Opmanden anførte i sin begrundelse bl.a.:

”I daglig tale vil de fleste arbejdstagere nok forstå den maksimale daglige arbejdstid inkl. pauser m.v. som tiden, fra man møder, til man kan gå hjem, ikke som en tid, der – bortset fra de arbejdsgiverbetalte pauser – skal være udnyttet effektivt, endog selvom overenskomsten som her måtte åbne mulighed for selvbetalte pauser.

Under disse omstændigheder findes bestemmelsen i hvert fald efter overenskomstfornyelsen i 1999 at måtte forstås således, at også de såkaldte selvbetalte pauser på maksimalt 15 minutter dagligt må medregnes ved beregningen af den maksimale daglige arbejdstid på 8 timer og 30 minutter, inkl. pauser og eventuel transporttid”

Der givers derfor også klageren medhold i påstand 2.

T h i b e s t e m m e s

Den indklagede virksomhed tilpligtes at anerkende, at virksomhedens arbejdsplan af 19. november 2010 i strid med § 1, stk. 6, i den mellem Danske Malermestre og Malerforbundet i Danmark indgåede overenskomst, er fastlagt ensidigt af den indklagede virksomhed, og derfor er ugyldig.

Den indklagede virksomhed tilpligtes at anerkende, at virksomhedens arbejdsplan af 19. november 2010 i strid med § 1, stk. 1, i den nævnte overenskomst omfatter arbejdsdage på mere end 8 timer og derfor også af denne grund er ugyldig.

Hver part skal bære egne omkostninger og betale halvdelen af opmandens honorar.

København, den 11. april 2011

Mogens Kroman